

KEZJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hozva, vagy vidékre postán küldve
egy óra 10 korona, negyedévre 30 korona,
fél évre 60 korona, egész évre 120 korona.

Székesfehérvár, Széchenyi utca 1. Telefon sz. 208.

Felélős szerkesztő: Hajós József.

Prohászka püspök szózata.

Nem a pokol nyílt meg s nem az küldte ránk vörös ördögét, hanem a vakbuzgóság, a lelkiismeretlenség s a kegyetlenség átka szakadt ránk s több igazság, egyenlőség és szabadság örve alatt minden igazságból, szeretetből s érzésből kivetkőzött emberek gyilkoltak s fosztogattak itt. Kezünk lime az Isten az embert báncsiert épen, báncsi által bünteti. Nem ver kézzel, hanem veri az embert saját elvakultságával, göggyével s kegyetlenségével. Ez a nagy büntetés mind belőlünk való s fölünk került. — ez a testvérgyűlölet, alávalóság bennünk lapangott s most csak megnyilatkozott, úgy hogy: midőn Isten kerjük, hogy vegye le rólunk büntető storait s forduljon kegyelmével hozzánk, voltaképpen azt kell kérnünk s arra kell törekednünk, hogy mi mindnyájan megérjünk s szívből megjavuljunk. Jobb emberekre, világosan láto s szolások által meg nem téveszthető népre van szükségünk, — hitű intelligenciára —, a gazdasági érdekeket, hitetlenséggel s Krisztus-tagadással össze nem

hogy a vallás tagadásával kétségessé lesz minden, ami az embernek értékes és drága, hogy romba dől társadalom, gazdasági rend, közbiztonság, család, otthon, háza — tűzhegy-élestar s hazátlanul, kenyértelenül s meztelenül mehettünk világga. Akik Istent tagadják, azok az erőszak, a gyűlölet, a kegyetlenség hamis isteneinek áldoznak. — akik Krisztust gyalázzák, azok a házasság szellemének szolgálatába állnak. — akik az evangéliumot megvetik, azok minden szabadságot az örkény s hatalmaskodás prédajára bocsátanak, — akik a menországot tagadják, a hazát is elvesztik. — akik a hazafias s a nemzeti érzést, ezt a drágab természetét gyönyölik, azok az embert egyetben is természetéből kivetkőztetik s rend, tegeyelem s közbiztonság helyébe zűzavart, aggodalmat, inaséget s átkot teremtenek. Az emberből vérszomjas állat lesz!

Ez a pokol a földön s nem az Isten világa; de az ilyen világ nem embernek való s szocializmussal fordulunk el tőle. De nem csak börtönök, hanem

lád ellen! Szabadságokról biztosítottak a papíron, de első dolguk volt a vallást kizárni az iskolából, Krisztus, Isten nevét onnan száműzni, a gyermekeket úgy mondták, felvilágosítani, voltaképen szülőik ellen tiszteletlenségre, dácra s ostoba akaratosságra ingerelni. Az apácákat a kórházakból kitiltották, a papokat s szerzeteseket mindenféle fortélyjal s erőszakoskodással fogadalmiak s hitük megtagadására csábították; a tanítóságot s a szegény középosztályt minden szabadság arculítésével meggyőződésük megtagadására felhajtották. Még az imakönyveket, a szentírást, a ker. irányu műveket is ezerpéldány számba elpusztították. A házasság intézményét ledér törvényekkel megzenésítetlenítették s azt a kiesapongós könnyelmű életnek prédajára engedték. Mondják meg, ez-e a munkások gazdasági harca a kenyért, a több igazságért, vagy nem-e inkább a legádázabb vallásgyűlölet s a kereszténység üldözése. El kell-e nyomni a vallást, kell-e üldözni a papot s szerzetest, kell-e lehetlenné fenné a vallásoktatást, hogy a szocialis haladás, akadálytalanul, mert szocialis

ami neki jár s biztosítsa a munka igazságos részesedését; de ne álljon kötelnek oly irányzatok előmozdításában, melyek Istent s Krisztust tagadnak s a népet kereszténységétől megfosztani akarják.

Ezzel kapcsolatban kérünk s buzdítunk titeket K. H., védjétek meg a gyermekek vallásos oktatását s nevelését s ne engedjétek meg, hogy néhány hitetlenért a keresztény Magyarországon Krisztusról s az evangéliumról az iskolában szó ne essék. Aki nem akarja hittanra oktatni gyermekét, az rosszul cselekszik s vétkezik a gyermek lelke ellen; de hogy néhány ily önfelédett szülő miatt minden keresztény gyermek az utcára tétessék ki katekizmusával, az talán sem nem egyenlőség, sem nem szabadság? A magyar nép egy elbódított kisebbség kivételével vallásos iskolákat kíván. — akarja, hogy gyermekét az iskola úgy nevelje, mint ahogy ő otthon teszi. — akarja, hogy Istent imádni, hitet vallani, hitből fakadó erkölcsöt élni megtanuljon s hogy az iskola ne rontsa, hanem nevelje a gyermekeket, hogy egy hitre s ne két hitre, erkölcsre s ne szá-

szabadságra, mely a hitet Isten kegyelmével a szocialis haradás igényeit pörösítja, hogy ez a vérdörön többé meg ne ismétlődjen s a magyar nép szegyenének sötét s véres színekben játszó szivóanyja is szétfoszolja fejünk felett!

S ugyan mit kellene tennünk, hogy ez irányban elindulva magunk számára a jobb jövőt biztosítsuk?

1. Aki e rettenetes idöket átélte, az közvetlenül meggyőződhetett arról, hogy mindezekelött a hitet s a hitből fakadó erkölcsöt mint minden élet-és rendnek alapját kell megvédenünk.

Láttatók szemeeikkel s kézzel foghatták, hogy mi lesz a világból, ha a kereszténység alapjairól lesiklik; — megtapasztalták, hogy az nem emberi társadalom többé, hanem vadállatok tanyája. Láttatók,

reszténység védelmére felhívjuk meg a hitet, az erkölcsöt, az igazságot, a tisztességet s ez által az emberi szabadságot, a munkát épen úgy mint az igazságos magántulajdon!

Értsek ezt meg mindenek előtt szocialista testvéreink, hogy mikor a kereszténységet a vallást s az egyházat védeni akarjuk, nem politikai s gazdasági kiváltságoknak, nem az uralkodó osztályok érdekeinek vagy a nagybirtoknok védelméről van szó, hanem hitről, vallásról, vallásszabadságról, melyet a legújabb tévtanok, a történelmi materializmus s a szocialista tulzók támadnak. Emlékezzenek vissza e felév történetére, nem-e a legszegényteljesebb erőszak tombolása volt-e ez? Erősnek a gondolat, a lelkiismeret, a vallás, a tisztesség, a gyermek, a csa-

gyalma fel a munkások jogait s szervezkedését csorbítja-e?

Láthatjuk K. H., hogy itt nem a szegénység s a proletárság emeléséről, hanem más érdekekről, főleg pedig a kereszténység gyűlöletéről van szó. Lehet-e különben azt érteni, hogy az új magyar köztársaság volt közoktatásügyi népbiztos, aki hozzá még nem is keresztény arra használta fel állását, hogy betakarta az országot s mindenütt beszédekert tartott a kereszténység s az egyház ellen s oktalannul felelőssé tette azt a királyok s kormányok minden tetteit.

A vallásüldözés s az önkénykedés e szegyetlenjes bemutatkozásával szemben, méltán felhívhatjuk a munkásságot, hogy vívja ki bátran,

valamennyi szocialis munkás szegény s meggyőzött keresztény népre, ha iskolája hitetlen s vallástalan volna, melyben Istent nem ismerő erkölcsöt tanítanak? De aki Istent nem ismerő erkölcsöt hirdet, az voltaképen istentelenséget s hitelenséget tanít. S ugyan kinek nevében? Nemde az államban? S ugyan van-e Istent s Krisztustól elvonni? Van-e joga a gyermekektől követelni, hogy higyerjenek a porban s az anyagban, de Istent s lelket ne ismerjenek s kötelességteljesítésüket s erkölcsöt Istenne ne vonatkoztassák? Ez barbár erőszak a lelkiismeretek ellen, — ez a pogány római császárok kegyetlenkedése a vallás a az Istenbe vetett hit ellen; épen ezért ez nemcsak nem haladás, hanem visszaesés barbárságba

Egyes szám ára 40 fillér.

Keresztény csak keresztény lapot olvasson!

és zsarnokságba, akármilyen szép szóval takargassák is azt.

De hát végre is túlfünk függ, hogy minden ily kegyetlenkedésnek lélek és lelkiismeret ellen véget vessünk s magunk szabjuk meg törvényhozásunk s társadalmi életünk irányát is. Ebredjünk hát öntudatára a hamis játéknak, melyet legnagyobb kincseinkkel üznek, tudatára a közveszélynek, a mely fenyeget, ha az Istentagadás s az erkölcsi züllés sikamlós lejtőjére lépünk. Valljuk be, hogy nem vettük elég komolyan a kereszténységet s hogy szép szavakért engedményeket tettünk oly irányoknak, melyek szabadságról beszéltek, de elvtelenségre s hitközönyre vittek. Ami visszafelé, bűn és átok beszívargott a ker. társadalomba, az nem a keresztény, hanem annak megtagadásából való. *Hát álljunk ellent a rossznak s fogadjuk meg, hogy csak oly képviselőjelöltekre adjuk szavazatunkat, kik a keresztény hit alapján állnak, kik a hitvallásos iskolának hívei, kik a ker. elveket az élet egész vonalán érvényesíteni akarják; mert az a meggyőződésünk, hogy Isten, lélek, vallás s erkölcs nélkül mindenünk romba dől s mert az a tapasztalatunk, hogy e rombadőlésnél azok szaladnak el elsőnek, kik az alapok aladásából a legtelkiismeretlenebbül vették ki részük.* Segítsünk tehát önmagunkon s ne higgyünk azoknak, kik rontani igen, de építeni sehogy sem tudnak.

„Ujra itt vagyunk!”

cimen vezércikkre a pesti szociáldemokrata újság, melyet a magyarországi szociáldemokrata párt ad ki. Egyetlen a párt, mely hat héttel ezelőtt még szociálista-kommunista párt volt és a Népszava című bolsevik lapjával boldondította és a Tiszafrontra küldte a keresztény munkások ezreit.

„Ujra itt vagyunk!” Telkendezik az újraéledt vörös lap képtelenül arcátlan vezércikke: „Nem haltunk meg. Sokkal inkább élünk, beszélünk és akarunk, mint bármikor.” — Mit?! Hát azt régiól tudjuk, hogy a „Népszava” írói nem haltak „hósi” halált a vörös hadseregben sem. De hát van-e joguk ezeknek így írni ama sok ezer szerencsétlen vörös katonára nevében, akik *igenis meghaltak* egy örületes eszmért, sokan pedig meghaltak azért mert bekényesítették őket a vörös hadseregbe s vágóhídra szánt baromként hajtották fel őket a politikai megbízottak a biztos halálba, a Tiszafrontra, ahol üvegesedő szemekkel, halálhörgéssel is átkozták a vörös terrort. — Rejteneves tetemrehívást irhatnák most. De várjuk, hogy maga a józan munkások megteszik majd. Számonkéri a vörös terror által kiontott proletárvért...

A szociáldemokrata „rópirat” annyira pimesz, hogy ez a volt kommunista pártlap le meri írni, hogy az 6 munkásszorgalmuk „Ellenálló erején megtörtött a bolsevizmus erőszakossága.” Hát már elfeledték ezek a konjunkturás vörös uszítók, hogy a bolsevizmust ők csinálták és hogy lelketlen és buta terrorjukat a polgárság ellenállása, a fehérpénz, meg a román hadsereg verte le a Tiszamentőn. Hát nem akarják beismerni azt a nyilvánvaló tényit, hogy Magyarországon bolsevik rémuralom sohasem lehetett volna, ha a szociáldemokraták volt szervezett négy tábora nem lépett volna be a maroknyi kommunista táborába.

Most a vörös uszítók, akik beugratták a munkásságot a katasztrofális bolsevik kalandba, most ők merik mondani, hogy ők megtörték a bolsevizmus erőszakosságát! Ily pimesz hazugság után már nem csodálkozhatunk, ha még pimeszabbul ír: „tisztá” elmék és tiszta lelkiismeretek”-et tulajdonít önmagának, akinek tudnia és éreznie kell, hogy a szerencsétlen országunk mai gyásos helyzetét a vörös terror okozta. Mégis így ír: „az ország mostani zilált, nyomorúság s és kétségbeesett helyzetében van még az országnak egy hatalmas, szervezett ereje, és hogy ezt az erőt a demokrácia-módszereivel a demokráciáért harcoló munkásság reprezentálja.”

Nem igaz! A józan magyar munkások már okultak a vörös uralom örületén s otthagyták a vörös tábort. Legutóbb a pesti nyomdászok egy nagy csoportja lépett be a keresztény szociálista pártba. Azok a munkások pedig, akik még most sem tudják levonni, a következtetést és a vörösek mellett tovább is telepőfával fújják a III. Internacionálét, ezek az „osztálytudatos elvtársak” megérdemlik azt a megvetést, mellyel a polgárság nézi őket, mint egy megvadult csordanépet, melyet lelketlen hajléktalok tartanak nyílvöröstörvényekkel marhaszanaszát felé.

meg a szociáldemokraták oniz arcátlan köpönyegforgató taktikázásán, mert tudjuk, hogy ez hozzátartozik a szociáldemokrata morálhoz. *A tisztesség sajtó erkölcsi törvények megszegése a vöröseknél lehet megengedett.* Ezt a merésznek látszó állításukat tekintélyi érveléssel bizonyítjuk. A vörös Gorter Hermann-nak „A történelmi materializmus” című s a hirhadt Pogány József által magyarra fordított könyvében a 87-ik lapon ezt olvassuk: *„az erkölcsi törvények megszegését mi sem kárhoztatjuk, ha csakugyan osztályunk életbevágó érdekeiről van szó, hanem hiváló tett gyanánt dicsőítjük.”* „A hazugság is jó lehet tehát”. Például ezt említi: „Gondoljunk egy miniszteri hivatalnokra, aki szociáldemokrata. Olyan javaslat kerül a kezébe, mely osztályát fenyegeti. Ellopja és eljuttatja a szociáldemokrata laphoz. A tételt helyesnek tartjuk. Az ellenséges osztállyal szemben való tisztesség telenség tehát a magunk osztályának szemében erény is lehet. — Még egyet: a kommün munkásai nem haboztak, hogy a reakciós osztályok ellen fegyverrel küzdjenek. Ez gyilkosság

volt az ellenfelek szemében, ami szemünkben meg a legmagasabb bátorág és odaadás.” „Nem mondhatjuk meg tehát mindig az igazat az ellenségek szemében... ezt is osztályérdekből tesszük”. (Tessék ezt megégy-szer elolvasni!)

Ismertes, hogy a vörös vezérek gyakran alkalmazzák a hazugság taktikáját. Lenin nyilatkozta, hogy szélsőség esetén naponta 24 szor változtatja taktikáját. Kun Béla pedig a budapesti munkástanács május 2-iki ülésén ünneplésen így nyilatkozott: *„Kötelességemnek tartom, hogy hazudjak és csaljak, ha a proletárdiktatúra ügyének használatok vele.”*

Ez a hazugságra épített vörös erkölcsön termetle a csúf, tolvaj, sikkasztó népbiztosokat, vörös megbízottakat, akik nemcsak a burzsujoikat csanak meg, hanem a szegény proletárokat is becsapták. — A vörös erkölcs tan hívei nem tarthatnak igényt arra, hogy mi elhiggyük állításait. Népszerűségi önző taktikázás az egész szereplésük. Majdnem érthetetlen, hogy még mindig akadnak a vörös népszerűségi hívek, akik nem okultak a közelmúltól.

Az ilyen csordanépet megérdemli, hogy karikát húzzunk az orrába, mint a vad bikának szoktak és aztán a Büchinger Manók, Weltner Jakabok, s. b. főelvtársak vezessék őket kötélen az orruknál fogva...

Ugyanezt a vezető szerepet végzi a „most kiadott vörös pártlap, melyet hogy a régi radikális vörös kolompások szerkesztenek, az a lap cikkeitől is nyilvánvaló. Természetes, hogy a keresztény Friedrich-kormányt a pokol fenétekre kívánja, de örövendene, ha a lipótvárosi radikális bankárokból alakulna kormány, melyet aztán be „osztálytudatos” demokraták, mint a tőke ellenségei (!) támogatnának.

Erthető az is, hogy a vörös lap úgy írja le a dunántúli pogromokat, mintha itt nálunk a ritulási névű ünnep örömeire minden lámpaviasra s minden mára a szabadon keletű társadalmi nyugalomhoz az aggodalmait miatt rémlátásokat álmódú vörös lapot, hogy a végtelenül türelmes dunántúli keresztények nem készülnek pogromra, hanem csak azt határozzák el, hogy inkább elszakadnak Budapesttől, semhogy újra a volt vörös munkás-és katonatanácsok előcsahosainak üvöltése szerint igazított kormányt tőrjenek a nyakukon.

A Dunántúli keresztény s magyar népének keresztény magyar kormányt kell, csak ilyet támogat, csak ilyen kormányt híveiket küld életmet s nem hajlandó kitarítani s etelni olyan vörös csordát, mely még most is a vörös forradalom marhaszanasain jár. Aki újabb bolsevizmust akar előkésztíteni, az takarodjék ismét Oroszországra, vagy Palesztínába.

Nem köntön senkit a keresztény Magyarországhoz, sőt a Szózatot is szívesen módosítjuk a vörös kolompások számára így: „A nagy világon e kívül van még számodra hely!” — Palesztína!

Mi már sokszor megirtuk, hogy a radikális keresztény szocialis-

ták munkásszeretetével ösztönözni kívánjuk a dolgozók jólétét s megbecsülését, azt azonban követeljük, hogy a vörös munkásszeretést mielőbb tegyék ártalmatlannak. ... Ezt az új keresztény Magyarországot beképe s jövő boldogulása érdekében követeljük. *Hajós.*

Néhány szó a „darázs-fűszek” c. cikkhez

Néhány rappal a mindegyik minden tisztességes társadalmi ambícióit arculvélő fördemvény megjelenése előtt, mely az egész vörös tisztikart, mintegy lezúllított, erkölcs nélküli, kötelmeiről megfeledekezett, tehetetlen társaságot állítja a közönség elé, tárgyalhat baráti körben azt, hogy Szekes-hérvárnak azon töröljéka mellett, hogy minden országos vásártán elmossa az eső, nagy károkat okozván a javadalmi pénztárnak, sokkal nagyobb áka az, hogy a tisztviselőit nem becsüli, azok irányában (tisztélet a kivételnek) ellenséges érzülettel viselkedik, a közügynek mérhetetlen kárára.

En azt állítom, hogy a vörös tisztviselői békében, tisztességben, hivatalát nem hagyhatják el, mert az embervadászat sportja sehol oly bő vadászmező nem létezik, mint a vörös tisztikar sovánnyintegy (visszamenőleges) 40 éves története.

Miután ma is élő és szereplő családok érzékenységet szereznek nevetek nem említek, de az öngyilkosság, önakasztás, szegényben, nyilvános gyalaiba kergetés eljlesztő számú városi tisztviselőnek jutott osztályrészül.

Akik élve elmentek, azoknak oly erkölcsi megaláztatást, oly barbár vesszőfutást kellett végignyújtaniuk, mely példa nélkül való az összes magyarországi városok történetében.

Kérem, ne érten senki félre, én nem azt vitatom, hogy a jórélet tisztaságának nem a nyilvános kritika a legfőbb biztosítéka.

Sőt, azt szükségesnek és egyedül jónak vélem.

De valahon az is, Pókai Pál

nem kár, ha gyakorlóit, mielőtt szabadon keresztálibangóhat.

Egy örök szép és öök igazságu tétele van a volt közös hadsereg szolgálati-szabályzatának, mely azt tanítja, hogy a kölcsönös megértés, megbecsülés s minden előgondolt a maga helyén való elintézése kerent bajtársi bizalmat, közszelímet, mely belsejében erőse, vélelő tisztéletet parancsoló hatalmassá teszi a szervezete.

Kérem én, nem erkölcsi robbantó bomba-e a „Darázs-fűszek” című cikk?

Hogy bármely irányban jogos és igaz lenne, tagadom.

Igy csak rontani lehet, de nem javítani.

Legyen béke, megértés, bizalom, batorítás, kölcsönös támogatás és a jónak és nemesnek elősegítése. ... Bizonyos jstulie a jogos és igazságos bíró szerepe mellett védő szikla, mely a tenger vad hullámai ellen a szigeten békén dolgozó tisztviselőknak nemcsak otthont ad, de igazatlan támadás ellen meg is védi.

Tanuljunk mi is más törvényt határozni, hol a bűnügyeket nem pellengérezik ki, nem kritizáltak mindjárt tüzet, ahol pedig

baj van, ott komolyan, a maga helyén intézkednek.
 Ugy hiszem, 30 éves közpályám feljogosít, hogy szót kérjek és a felelősségek annyiszor bangoztatót kérdéset megvilágítsam azzal, hogy dr. Vermes-Mihálynak figyelmébe ajánljam egy szakvéleményét, melyben, midőn én 1913. június 9-én a közigazgatási számvevőiség reorganizálását kértem 7961/1913. számú beadványomban, épen ő volt az, aki mindenképen azon volt, hogy az ősi, múlt századbeli rendszer megmaradjon.

Főlölegesen azonkívül az a sok hivatalos jelentés, a főszámvéve minden jelentéktelen dolog életbe léptetését jelenti, ami különben is hatáskörébe tartozik) jelentései, életjertésze békítja a tevékenységét, lazítja a kollektivitást nehezíti a harmonikus együttműködést. Ezeknél fogva javasoljuk, hogy mindkét személyszaporításra irányuló kérelmet elutasítsassék."

Tehát szakvéleményében a számvevőiség ellen nyilatkozott, az fejlődésében akadályozta, nyilvánosan pedig attól szakmunkát követel.

Ami a köteleseggumulasztás nyilvános vádját illeti, arra még vizsgálatareik.

Székesfehérvár, 1919. szept. 26.

Maron István,
 városfőszámvéve.

HIREK

Mi lesz? Már jöjjele éreztetően nagy papírhiányban szenvedünk. Annyi elégge fel nem becsülhető haszna van az állapotnak, hogy kevesebb hírlapi, kacsaszülemlik, kevesebb elődsi elem él, revolerezésből. Ennek ellenére is nap-nap után olvashattuk a különböző pártalásu vidéki lapokban a hírt, hogy hol egyik, hol a másik község, város lette határozatba, hogy a nem kívánatos és megbizhatatlan elemeknek bizonyos rövid időn belül utálpotok a talpára. Sok éhező és lakástalan ember várta és várja így Fejérvártól is, hogy végre valahára itt is fogalmazódik és végre is hajlatódik nyilatkozat. Azonban a halszabám elvárhatás énekelheti kacsuzsán a hadbő megélt és babájának nem van szülemlik otthonul, fészklő szolgáló lakás Söt. Ugy kifolyuának mindeuból, hogy mindent elhasználnak addig, amig csak hozzá lehet nyulni, tehát nincs forgalom se rongyból, se ócskavasból, se egyéb ódondász holmikköb, se nyulbörből hisz a nyulak is kivészték meg a yadászpuskákat is rozda mária. Naponként százával tűnnek föl, főleg a piaci és feketekává front tájékan eddig ismeretlen ábrázatok. Hasonlókat eddig is láthatunk eleget pult mögött, a kommunista hivatalokban, meg a rongyosközben. Szomorúan halljuk, hogy szorgos munkások kezük százával vándoroltak el már és a lakásbiány meg sem enyhül, az élelmiszer árak nem esnek. Boldogtalan olvasóm e népesség szaporodás és a fent említett kiutasító rendeletek közli kell keresned összefüggést és megérted, miért kell megélhetési lehetőségein ennyi vendéggel megosztokodnod. Akítól más városba lakó honfitársaid megkönnyebbülnek, az neked valóik terbedre. Egy reményed lehet, hogy talán az Ebrőd Magyarok Egyesülete itt is állít föl valami palesztinai kivándorlási gyűjtő irodát, megkönnyöri e szegény háztalan balyus hitorsosokon

és el expedálja őket az igéret földjére. Adakozunk ez emberbaráti célra!

— A kath. egyházközség szervezési ügye. A székesfehérvári kath. egyházközség szervezeti szabályainak elkészítésére kiküldött huszonöt tagból álló bizottság f. hó 28-án, vasárnap, d. e. 10 órákor a belv. kath. körben tanácskozási tart s a szabályzat-tervezetet lehetőleg véglegesen megszövegezi. E fontos tanácskozásra sziveskedjenek a bizottság tagjai teljes számban megjelenni.

— Meghívó. A székesfehérvári kath. egyházközség f. évi okt. hó 5-én, vasárnap délelőtt fél 11 órákor tartja a Szt. István tereben alakuló közgyűlést, melynek tárgyai lesznek: 1. A megalkutás kimondása. 2. Az egyházközség szervezeti szabályainak tárgyalása s megállapítása. 3. Az egyházközség ideiglenes képviselő testület tagjainak megválasztása. — E közgyűlésre a szervező bizottság mindazon 24. életévüket betöltött székesfehérvári kath. híveket tisztelettel meghívja, kik az egyházközségi tagságra jelentkeztek s a körözött jelentkezési íveket aláírták. Jelentkezéseket s aláírásokat még allandóan elodagdnak ugy a belv. mint a felsővárosi plebánus útra: Dr. Klauz György, a szervező bizottság elnöke.

— **Helyettes Kormánybiztos kinevezése.** A magyar kormány Hávör Imre járási főszolgabíró Vaszprém, Komárom, Esztergom, Fejér és Győr vármegyéek és Komárom, Győr, Székesfehérvár városok kormánybiztos helyettesévé nevezte ki.

— **Vármegyei közgyűlés.** Fejérvármegye törvényhatósági bizottsága ősi. rendes közgyűlést f. évi október hó 6-án d. e. 11 órákor a székház 1. emelet nagytérben fogja megtartani. A tárgyszorzat kiemelkedőbb pontjai: Alispáni jelentés. — Bartos János kormánybiztos kinevezése. — Gróf Károlyi József főispán kormánybiztos megnevezése. — Belügyminiszter értesítése arról, hogy a magyar kormány hadsereg fővezére melé a dunántúli hadsereg körzetére kormánybiztos bevezetéséről szóló határozatot hozta. — A vármegyei közgyűlés megkezdte a megyei alkalmatosságok magasabb fizetési osztályba lépése és a háborús évek kérésre beszámítása tárgyában. — Fejér és Tolnavármegyei h. érdekű vasút részvénysorsajátör 2 tag kiváldése.

— **A kormánybiztosok.** Mind-egyik vármegye megantja önkormányzatát a főispánnal együtt és minden kérdélt élen kormánybiztos áll, kit valószínűleg kerületi főnökök fognak nevezni.

— **Tanítóválasztások.** Sukorón az elemelőlt tanító helyett Skulitvő, Lászlólt választották meg kántortanítóknak.

Pátkán tegnap volt a választás. Árpád Jenő tanító, a kommunizmus ismeretlen helyre távozott vezéralakja helyett Taub Sándor csákvári tanító lett a kántortanító.

— **Olaszország megkezdte a kereskedelmi fogalmat Magyarországgal.** Róma, szeptember 25. Tegnap királyi decretum jelent meg, amely szerint Olaszország és az olasz gyarmatok Magyarországgal a kereskedelmi fogalmat ismét megkezdhetik: Hadianyagok továbbra sem szállíthatók.

— **Horthy Szombathelyen.** Horthy Miklós magyar fővezér meg szemlélt a szombathelyi csapa tokat. A szombathelyi pályaudvaron gróf Sigray kormánybiztos, báró Lehar kerületi parancsnok és a hatóságok képviselői fogadták. A város főterén a fővezér a nyugat-magyarországi katonai parancsnokság főzskarának kíséretében elvonult a nagyszűrtlen fegyelmélet s kiváló katonai készségtől csapafok előtt. Nagyszerű sorfala volt ez a régi katonai dicsőségnek s a felelevenedő emlékek nem egy embernek loptak könnyet a szemébe. Az egyenruházat kellemezen hatott a szemre. Az új Magyarországi hadsereget láttuk a sújtásos gallérdisszel és a tollas sapkákkal ellátott katonákban. A szervezés rövid ideje dacára minden a mellett bizonyított, hogy ezeknek a katonáknak semmi köztük a közelmúlt szomorú korszakhoz. A fővezér megszólította a harcban megdedzett harcosok egyike-másikat, akiknek mellét vízszéki érmék díszítették, de megszólította az új hadsereg fiatal vitézeit is, akikkel közvetlenül és atyai jóindulattal beszélgetett. — Horthy altengernagy, akinek energikus vonása azt fejezték ki, hogy a rendkívüli jelentőségű fővezérelt arra mindenképen rátermett ember kezébe van. Horthy a csapatmlele után beszédet intézett a katonákhoz. Beszédében a haza közhírnét tolmácsolta, az odaadó hű, kölességteljesítést. Hangsúlyozta, hogy a nemzeti hadsereg alkotják meg a nemzeti államokat. Majd felszólítja a katonákat, hogy vasfégyelmélet tartásanak s hogy minden kalca özisse meg a régi töhételten éreneyeket, az istenfélmélet, a hazaszeretet, az engedelmességet és szerénységét. Ezekután Horthy megszémlelte a csapatok diszervevonulását. Örömmel állapította meg minden jelenlevő a fervevonulás kapcsán azt, hogy a katonai szellem meg nem pusztult ki és annak új alakba öntésén örömmel dolgozik az egész nemzet.

— Nyugdíjba vonult. Csizmadia Sándor sponyáni jegyző, korára való tekintettel nyugdíjaztatása kért a szeptember 26-án.

— **A városi közgyűlés** folyta a munkát f. hó 28-án 10 órákor les.

— **A székesfehérvári Egyesült Kisgazda és Földműveléspárt** aljáróllyi egylet az alábbi helyeken tannak elhelyezve: Boda János, Rakos Mihály, Osztiester István, Molnár Ignác Zámoly utcai, Radics József, Pintér József, Bucsi János, Lits Ferenc, Fister István Öreg utcai, Kálmán István Vendel utcai, Tóke István Királykut utcai, Almássy István, Farkas János, Hf. Tóke József, Szatmári József, Almássy József Malom utcai, Lencsés Ferenc Sár utcai, Verger István Felsőkirálysor, Mayer János Alsókirálysor, Remsei Imre, Kálmán Imre, Nagy János Kertaly utcai, P. Nagy Antal Kecskeméti Bodai János Olaj utcai, Csikós Mihály Rác utcai, Sz. Horváth György Bőrgyárdulói, Szilassy József Szeder utcai, Szabó József Jancsár utcai, Mészáros Ferenc, Kovács István, Király János Száchenyi utcai, Léhner Ferenc Homokos utcai lakosoknál. Fentiek az aláírás íveket vasárnap délelőtt átvehetik.

— **Adomány.** Az Ottokár hadi árvaház javára P. B. 20 K. adott.

— **Az ipariskola ünnepélyes megnyitását** f. hó 28-ára vasárnapra halasztottuk el. Kerdeite d. é. 10 órákor lesz az ipariskola tornatermében. **Az igazgatóság.**

— **Fegyelm. eljárás alá vont tanítók.** A vallás és közokt. miniszter a kommunista felekezeti tanítók ellen való vizsgálát lefolytatását, anélkül, hogy ezzel az illetékes egyházi főhatóságok jogát és hatáskörét érinteni akarná, saját hatáskörén belül óhajta eszközölni. Ennek megfelelően a kerületi kormánybiztos rendelete alapján a vármegyei közigazgatási bizottság f. hó 23-án tartott ülésén a vármegyeiben működő negyven felekezeti tanító ellen rendelt el kommunista magatartásuk miatt a vizsgálatot.

— **Nyilatkozat.** Dr. Vermes Mihály—Varga Elemér ügyben a következő közlést tettük: Tisztelet Barátnak! Varga Elemér városi főmestér részéről folyó hó 26-án a piactéren téged ért insulustért állhatk lovagias uton kívántál elégtételt szerezni.

Mi tekintettel arra, hogy Varga Elemér főmestér ut téged zárt inzulált, mert a téged, mint bizottsági tagot is törvény szerint megélhető kritikai jogodat élte, anélkül, hogy egyéni becsületében őt a legkéisebb vonatkozásban is érintetted volna, mely jog — vé-

téményünk szerint a város mindenképpen, akit az a hatóság mikénti működése anyagilag is érint, — megilleti, miért is nem tartjuk megengedhetőnek, hogy ily körülmények között előidézett inzulus ne a törvény által biztosított megiorlás útján, hanem lovagias uton intézessék el. A sajtószabadságot és a közéletben működőknek a törvényben biztosított ellenérzési és kritikai jogát közöljük oly fontos eszközök tartjuk, hogy azokat — terrorisztikus fellépéssel megdönteni nem engedhetjük. Ezen eljárásunk tudomásul vételét kérjük. Székesfehérvár, 1919. szept. 26. Összinte híveid: Dr. Holly Gáza s. k. dr. Csöppenyi Mihály s. k.

— **Beosztás.** A vallás- és közoktatásiügyi miniszter Chálupka Rezső Lótóvármegyei menekült állami segédtanfelügyelőt a Fejérvármegyei állami tanfelügyelőséghez osztotta be szolgálatáéleire.

— **Iparos és kereskedőtanoncoktatás.** A vallás- és közoktatásiügyi miniszter rendelté szerint az iparos és kereskedőtanoncokat az iparos, illetve kereskedő tanonciskolákba délelőtt 7 óra előtt, délután 6 óra után, valamint vasárnapra oktatásra berendelni nem lehet.

— **Adományok.** A pesti Szent Imre kollegium céljaira adakoztak: Dr. Kepes János közlőjező 20, Bonczy István 5, Molnár Tónika 5, Molnár István 5, Pincze Gyula 30, özv. Lendvai József 6, Perleky Nővérek 50, H. K. M. 50, Magera Antalné 100, H. T. 80, P. J. 50 koránt.

— **A keresztény magyar dolgozók bator szavú, merész tollu harcosa a „Népbiztonság” Szerkesztősege:** Budapest V. Terenc József. 5. (Gresham palota) lételeme.

